

مثل همه بازارهای محلی، حضور خانم‌ها در بازار میناب پررنگ است

چرخاندن ملاقه‌ای بزرگ در محتویات آن و منتشر کردن بوی گشنیز و ادویه این سس در فضا، مشتاقان را به خرید وسوسه می‌کنند. فروشندگان ادویه سنتی و خوشبوی بندری نیز که بیشتر محصولات خود را روی گاری‌های دستی عرضه می‌کنند در یک ردیف به صف شده‌اند، روی بساطشان انواع ادویه‌ها هم به صورت آسیاب شده یافت می‌شود و هم آسیاب نشده که اگر مشتری تمایل داشته باشد همان جا برایش آسیاب می‌کنند.

در میان این بازار پرهیاهو در گوشه‌ای دنج از بازار، انواع سفالینه‌ها مانند جعله، گراشی، کوار، اشترگلی و... که محصول دستان هنرمند سفالگران «شهوار» و «حکمی» میناب است خوندنمایی می‌کنند. جعله‌هایی که روزگاری به عنوان کوزه آب و اینک به عنوان یکی از آلات نواختن موسیقی جنوبی از آن استفاده می‌شود یکی از مشهورترین محصولات سفالی میناب است.

● **سلمانی‌ها، هیزم‌فروش‌ها، علوفه‌فروش‌ها، سیدباف‌ها**
«حسن رئیس» یکی از اهالی میناب و از کسبه قدیمی بازار که مشغول بازارگرایی برای فروش محصولات و دست‌باافته‌های حصیری خود است،

بانوان بندری نسل به نسل از مادران و مادر بزرگان خود آموخته و به فرزندان خود نیز منتقل کرده و می‌کنند. به جرئت می‌توان گفت تقریباً در ۹۰ درصد منازل ساکنان بومی هرمزگان «کمه» گلابتون‌دوزی وجود دارد و زنان در اوقات فراغت به آفرینش آثار و نقوشی بی‌نظیر و زیبا بر لباس‌های خود می‌پردازند. یکی دیگر از کالاهای پر فروش بازار سنتی میناب، برقع (نقاب) که زنان جنوبی به صورت می‌زنند است که توسط زنان این منطقه دوخته شده و به فروش می‌رسد.

● جنوبی‌ها با گرمای خورشید رفیق هستند

هر چه به ظهر نزدیک‌تر می‌شویم گرمای هوا بیشتر می‌شود اما این مانعی برای کاسبان پنجشنبه بازار میناب نیست. اهالی جنوب به‌خوبی یاد گرفته‌اند چگونه با خورشید و گرمای سوزانش رفیق شوند و با هم کنار بیایند. سمت دیگر پنجشنبه‌بازار میناب بساط فروش انواع سس مهیاوه و سوراغ (نوعی سس محلی که از ماهی متو و خاک سرخ جزیره هرمز تهیه می‌شود و در تهیه نان توموشی کاربرد دارد) پهن است. زنانی مینابی در کنار منجل‌های بزرگ مهیاوه و سوراغ نشسته‌اند و گاهی با

اهالی جنوب به‌خوبی یاد گرفته‌اند چگونه با خورشید و گرمای سوزانش رفیق شوند و با هم کنار بیایند